

Messun saarna

Hyvän Paimenen luterilainen seurakunta, Loimaa

24. Pyhän Kolminaisuuden päivän jälkeinen sunnuntai, 10.11.2024

Pyhän aihe

Liturginen väri
Alttarikynttilöitä
Päivän Psalmi
Vanhan Testamentin teksti
Epistolateksti
Evankeliumi

Kuolemasta elämään
Vihreä
2 alttarikynttilää
Psalmi 126 (Luterilaisia virsiä sivu 444)
Saarnaaja 12:1–7
2. Timoteuskirje 4:6–8
Luukas 20:27–40

Virret

Alkuvirsi	621	Matkamiehen mieli
Kiitosvirsi	135	Jumala loi
Saarnavirsi / päivän virsi	890	Siis nouse mun sieluni
Uhrivirsi	624	Haavoihin Jeesuksen
Ehtoollisvirret	894	Nyt ylös sieluni
Päätösvirsi	897	Saan omin silmin minäkin

Kollehtarukous

Kaikkivaltias, pyhä Jumala, joka olet Poikasi Jeesuksen Kristuksen kärsimisellä, kuolemalla ja ylösnousemisella tehnyt Hänet elävien ja kuolleiden Herraksi. Vaikuta meissä, että uskossa vastaanottaisimme Hänet Vapahtajanamme saadaksemme Hänessä periä iankaikkisen elämän. Aamen.

Saarnateksti Luukas 20:27–40

Saarnan aihe Mihin ihmisen kuolematon joutuu kuoleman hetkellä?

Johdanto

Päivän tekstit puhuvat kuolemasta, ylösnousemuksesta ja kristillisestä kilvoituksesta. (2. Timoteuskirje 4:6–8) Kuolema tuli tähän maailmaan syntiinlankeemuksen kautta: **”Syö vapaasti kaikista muista paratiisin puista, mutta hyvän- ja pahantiedon puusta älä syö, sillä sinä päivänä, jona sinä siitä syöt, pitää sinun kuolemalla kuoleman.”** (Genesis 2:16–17) Syntiinlankeemusta seurasi ajallinen, hengellinen kuolema ja iankaikkinen kuolema. Heti syntiinlankeemuksen jälkeen Jumala kuitenkin käsittämättömässä rakkaudessaan lupasi pelastuksen vaimon Siemenen kautta, se on, Jeesuksen Kristuksen kautta: **”Mutta kun aika oli täytetty, lähetti Jumala Poikansa, vaimosta syntyneen, lain alaiseksi syntyneen, lunastamaan lain alaiset, että me pääsisimme lapsen asemaan.”** (Galatalaiskirje 4:4–5) Jeesuksessa, on syntien anteeksiantamus, pelastus synnin, perkeleen ja kuoleman vallasta. Päivän evankeliumissa juutalaiset saddukeukset eivät uskoneet ylösnousemukseen ja puhuivat pilkallisesti ylösnousemuksesta. Myös meidän päivinämme moni ihminen ajattelee kuolemasta ja ylösnousemuksesta joko sokean epäuskoisesti tai pilkallisesti, kuten saddukeukset. Moni myös elää toiveajattelussa, että ihmisen elämä ikään kuin vain ”päätyisi” tai menisi, kuin ”tuhka tuuleen” tai päätyisi jonkinlaiseen ”sielunvaellukseen”, mutta ei valmistauduta tilintekoon Jumalan kanssa.

Taistelu ihmissieluista, myös meidän kuolemattomista sieluistamme, on kiivas. Sen vuoksi Paavali kirjoittaa kilvoituksesta tämän elämän aikanan vähän ennen kuolemaansa: **”Minä olen hyvä kilvoituksen kilvoitellut, juoksun päättänyt, uskon säilyttänyt.”** (2. Timoteuskirje 4:7) Paavali vertaa omaa kilvoitustaan juoksuun, jonka maalina on Jeesuksen uskon tallella pitäminen. Suurin kilvoittelu meillä onkin oman syntisen luonnon kanssa; elävässä uskossa olevalla kristityllä on alati jatkuva taistelu lihan ja Hengen välillä. Pyhä Henki vaikuttaa kristityssä taistelun syntiä vastaan ja lohduttaa anteeksiantamuksen ja armon lupauksilla. Pyhä Henki tekee työnsä Jumalan Sanan ja sakramenttien kautta ja siksi me tarvitsemme säännöllisesti messua, jossa Jumala hyvydessään palvelee meitä Sanallaan ja sakramenteillaan ja saamme Elämän Leipää joka pitää meidät uskon tiellä. Kristillinen kilvoitus on taistelua syntiä vastaan omassa elämässä ja Jumalan armossa lepäämistä: **”Vahvistus siis, poikani, siinä armossa, joka on Kristuksessa Jeesuksessa.”** (1. Timoteuskirje 2:1)

1 Ylösnousemuksen varmuus (Luukas 20:36)

Pyhä Raamattu ilmoittaa meille, että Jeesuksen ylösnousemuksella oli valtava määrä todistajia. Kun Jeesus oli ensin ilmestynyt ylösnousemuksensa jälkeen haudalle tulleille naisille, Johannekselle ja Pietarille ja sitten kaikille yhdelletoista opetuslapselle kerralla, Hän myöskin ilmestyi kahdelle opetuslapselle Emmauksen tiellä ja sitten yli viidellesadalle. (1. Korinttolaiskirje 15:6) Myös kaikki neljä evankeliumia ja Apostolien Teot todistavat vääjäämättömällä varmuudella, että Herra Jeesus Kristus nousi kuolleista kolmantena päivänä. Pyhän Raamatun luotettavuus kirjallisena lähteenä ylittää kaikki antiikin ajan (1500 eKr – 500 jKr) kirjallisuuden tuotokset jo pelkästään olemassa olevien käsikirjoitusten määrällä. Jos sinä yleensäkin haluat elämällesi kestävä perustan, niin ei sen kestävämpää todistusten määrää ja varmuutta ole muuta kuin Vapahtajamme Jeesuksen ylösnousemus.

Raamattu todistaa myös, että myös me ihmiset tulemme herätetyiksi haudasta: **”Mutta nytpä Kristus on noussut kuolleista, esikoisena kuoloon nukkuneista. Sillä koska kuolema on tullut ihmisen kautta, niin on myös kuolleitten ylösnousemus tullut ihmisen kautta. Sillä niin kuin kaikki kuolevat Aadamissa, niin myös kaikki tehdään eläviksi Kristuksessa.”** (1. Korinttolaiskirje 15:20–22) Rakkaat ystävät, myös se, että teidät on vapautettu synneistänne ja on pyhässä kasteessa siirretty saatanan valtakunnasta Jumalan valtakuntaan, on elävä todistus siitä, että Jeesus on kärsimisellään, kuolemallaan ja ylösnousemuksellaan tullut myös teidän elämänne Herraksi.

2 Viimeisen tuomion vääjäämättömyys (Heprealaiskirje 9:27)

Syntymänsä jälkeen jokainen ihminen kohtaa elämässään vääjäämättömästi neljä tapahtumaa:

- i. Kuoleman: **”Ja samoin kuin ihmisille on määrätty, että heidän kerran on kuoleminen, mutta sen jälkeen tulee tuomio.”** (Heprealaiskirje 9:27)
- ii. Ruumiillisen ylösnousemuksen: **”Yhtäkkiä, silmänräpäyksessä, viimeisen pasuunan soidessa; sillä pasuuna soi, ja kuolleet nousevat katoamattomina, ja me muutumme.”** (1. Korinttolaiskirje 15:52)
- iii. Viimeisen tuomion: **”Mutta heidän on tehtävä tili Hänelle, joka on valmis tuomitsemaan eläviä ja kuolleita.”** (1. Pietari 4:5)
- iv. Taivaan tai helvetin: **”Tulkaa, Minun Isäni siunatut, ja omistakaa se valtakunta, joka on ollut teille valmistettuna maailman perustamisesta asti.”** (Matteus 25:34) ja **”Menkää pois Minun tyköäni, te kirottu, siihen iankaikkiseen tuleen, joka on valmistettu perkeleelle ja hänen enkeleillensä.”** (Matteus 25:41)

Vaikka nämä neljä asiaa eivät sinänsä tarvitse lisätodisteita, totean kuitenkin, että luterilaisen uskon tärkeä uskon isä Johan Gerhard tuo juuri nämä asiat esille puhuessaan ihmisen kuolemasta.

3 Kristuksessa kuolleen autuas tila: sielu Taivaassa (Luukas 20:35,38–39)

Pyhä Raamattu tuntee ainoastaan kaksi paikkaa, jonne ihmissielu menee, kun kuoleman jälkeen, kun sielu erkanee ruumiista: Kristuksessa vanhurskaalle Taivas, Aabrahamin helma, se on, Kristuksen helma (Luther) ja jumalattomalle kadotus eli helvetti. (Johan Gerhard, Kristillisen uskon opinkohdat)

3.1 Rikas mies ja Lasarus (Luukas 16:19–30)

”Niin tapahtui, että köyhä kuoli, ja enkelit veivät hänet Aabrahamin helmaan. Ja rikaskin kuoli, ja hänet haudattiin. Ja kun hän nosti silmänsä tuonelassa (= helvetissä, kreikan ”hades”) vaivoissa olleessaan, näki hän kaukana Aabrahamin ja Lasarusen hänen helmassaan. Ja hän huusi sanoen: Isä Abraham, armahda minuna ja lähetä Lasarus kastamaan sormensa päänsä veteen ja jäähdyttämään minun kieltäni.” Kun epäuskoinen, evankeliumin eli syntien anteeksiantamisen Kristuksessa torjunut ihminen kuolee, hänen sielunsa erkanee ruumiistaan, ja hän joutuu tuohon vaivan paikkaan, ja kärsii jo sieluna siellä aina viimeiseen tuomioon asti, jonka jälkeen myös ylösnousemusruumis jatkaa tuskaansa iankaikkisessa tulessa. Sen sijaan Kristuksessa kuolleen sielu pääsee kuolemassa, kun sielu erkanee ruumiista, Taivaaseen, Kristuksen tykö, ja ruumis odottaa haudassa ylösnousemuksen päivää ja viimeistä tuomiota. Ylösnousemuksen päivänä Kristuksessa kuollut saa uuden, kirkastetun ruumiin, ja saa iloita Taivaassa Jumalan ja Kristuksen kanssa iankaikkisesti. Kertomus rikkaasta miehestä, joka eli loisteliaasti tässä maailmassa ja köyhästä Lasarusesta puu siitä, että rikas mies eli maailman suosiossa, maailman huveissa ja katoavissa aarteissa. Hän piti katoavaisia maailman aarteita jumalana. Köyhä Lasarus taas puhuu meille siitä, että hän eli, ei vain ajallisesti, mutta erityisesti hengellisesti köyhänä, josta Kristus puhuu vuorisaarnassaan: **”Autuaita ovat hengellisesti köyhät, sillä heidän on Taivasten valtakunta.”** (Matteus 5:3)

3.2 Juudaksen kohtalo (Apostolien Teot 1:25)

Juudas Iskariotista, Jeesuksen kavaltajasta, kirjoitetaan: **”Juudas vilpistyi pois, mennäkseen omaan paikkaansa.”** (Apostolien Teot 1:25) Uskon isät näkevät tämän ilmaisun tarkoittavan sitä, että Juudaksen sielu joutui rangaistuksen paikkaan, kadotukseen.

3.3 Jeesus menee valmistamaan meille sijaa (Johannes 14:1–2)

Se, että Herra Jeesus meni valmistamaan omilleen sijaa Taivaassa, vahvistaa myös sen, että Hän esikoisena kuolleista nousseista, meni valmistamaan jokaiselle lunastamalleen ja Häneen uskovalle paikkaa, johon kuolematon sielu pääsee, kun se erkaneen ruumiista.

3.4 Jumala on elävien Jumala (Luukas 20:38)

Jeesus puhui aivan erityisellä tavalla Vanhan Testamentin pyhistä. Hän sanoo seuraavasti: **”Mutta että kuolleet nousevat ylös, sen Mooseskin on osoittanut kertomuksessa orjantappurapensaasta, kun hän sanoo Herra Aabrahamin Jumalaksi ja lisäkin Jumalaksi ja Jaakobin Jumalaksi. Mutta Hän ei ole kuolleitten Jumala vaan elävien; sillä kaikki Hänelle elävät.”** (Luukas 20:37–38) Jos Aabrahamin, lisäkin ja Jaakobin kuolemattomat sielut eivät eläisi ja olisi Jumalan Taivaassa odottamassa Karitsan suurta hääateriaa, niin Jeesus olisi voinut sanoa: *”Minä olin Aabrahamin, lisäkin ja Jaakobin Jumala siihen asti, kun he kuolivat, mutta nyt kun he ovat kuolleet, en voi enää olla heidän Jumalansa.”* Sanommehan mekin: *”Edesmennyt ihminen oli minun ystäväni.”* Rakas ystävä, sinä olet Jeesuksen ja Hän on sinun. Jeesus on voittanut sinut itselleen, on liittänyt sinut itseensä pyhässä kasteessa. (Roomalaiskirje 6:3–6) Siksi tämä Jeesuksen Sana koskee myös sinua: **”Minä olen ylösnousemus ja elämä; joka uskoo Minuun, se elää, vaikka olisi kuollut.”** (Johannes 11:25) Sinulle ystävä, joka olet kastettu ja jolla on Jumalan lahjana Jeesuksen usko, sinulle kuuluu Psalmin sanat: **”Sinä (Jumala) neuvot minulle elämän tien; ylenpalttisesti on iloa Sinun kasvojesi edessä, ihanuutta Sinun oikeassa kädessäsi iankaikkisesti.”** (Psalmi 16:11) Aamen.

Harri Lammi, pastori, V.D.M. Hyvän Paimenen luterilainen seurakunta, Loimaa / Pyhän Sanan luterilainen seurakunta, Forssa